

Vücudunu hoyratça istismar etmenin acılarıyla her defasında yüzleşse de, bu yüzleşmelerin kötü sonuçlara yol açabileceğini defalarca öğrenmiş olsa da; bedenini, sterilizasyonu ve sağlığı bir fetiş haline dönüştürmüş bu ruh hastası dünyadan bilinçsizce uzak tutuyordu. Üşümeyi, sıcaktan bunalmayı, soğuk algınlığını, kalp çarpıntısını, düşmeyi, ciğerlerinin yetersizliğini, bağırsak florasının bozulmasını, mide yanmasını, göz migrenini, güneşten yanmayı, kusmayı, sarhoş olmayı, bayılmayı, tansiyonunun düşmesini, diş ağrısını, elinin titremesini, gözlerinin kararmasını, gözlerinde beliren siyah noktaları, erken boşalmayı, geç boşalmayı, baş ağrısını, öksürmeyi, sinüziti, dalak şişmesini, yorgun düşmeyi, enerjik olmayı, aklının bulanıklaşmasını, aklına hakim olamamayı, uykusuzluğu, taşikardiyi, parmaklarının sararmasını, mutsuzluğu, kan kusmayı, bel tutulmasını, diz kapağı ağrısını ve daha birçok problem olarak görülen göstergeleri yaşamayı seviyordu. Çünkü bu sayede bedenini tanıyor ve tercih ettiği yaşam kalitesini neyin tehdit edebileceğini deneyimleyerek öğreniyordu. Ruh ne kadar özgürce yaşamalysa, beden de o kadar özgür yaşamalıydı. Hasta olmalı, kırılmalı, bitkin düşmeli, mutlu olmalı ve kendini karşılaşılabileceği her duruma adapte edebilmeliydi. Kim öğretmişti ki tüm bunların ortalama bir insanın hayat kalitesini bozabileceğini. Kış boyunca sıcak ortamından bir kere bile çıkmamış bir insan, elbette tenine küçük bir soğuk değdiğinde hasta olurdu. Anlamazdı insanları Amaçsız çocuk. Anlamazdı bağışıklıklarını bilimum ilaçlarla kuvvetlendirmeye çalışanları. Organların tepki vermesi kadar normal bir şey var mıydı? Organlar tepki verir, beden bu tepkiye karşı bağışıklık geliştirir; eğer geliştiremiyorsa o organına yüklenmeyi kesersin olur biter. Ama bu ruhu hastalanmış doyumсуuz dünya, tepki vermemeye alıştıırıyordu bedenleri, ilaç dayıyordu organlara.

Zevkine ve hazzına elveda diyemeyenlerin umuduydu ilaç, ona göre. Sonra domino... Elbette haplar hayat kurtarıcı olabilir; ama her problemde başvurulmaması gereken. Elbette yararlıdırlar, ölüm döşeginde, hayata tutunmaya çabalayan biri için.

Mesela sırf kalbi ağrıyacak diye koşmamayı hayal edemezdi. Kalbinin hangi safhaya kadar dayanabileceğini görmeyi ve ona göre ayağını yorganına göre uzatmayı tercih ederdi. Şu an üşüdüğü gibi.

Titreme krizine girince yerinden kalktı ve sarı sandalyesini katlayıp koltuk altına koyduktan sonra küllüğü ve boş bira şişesini alıp eve girdi. Sandalyeyi yere bıraktıktan sonra, kapıyı iki kere kilitledi. Yer lambasının üzerindeki ışığın ısısına hayran kalıp koloni kurmaya karar veren sineklere, hayallerini gerçekleştirebilmeleri için bir gecelik izin verdi ve ışığı açık bıraktı. Mutfağa gidip küllüğü boşalttı, bira şişesini çöpe attı. Etrafı bir çırpıda toparladıktan sonra yerde bulunan çöpün ağzını bağladı ve ışığı kapadı. Dış kapının kilidini kontrol edip kapalı olduğuna emin olduktan sonra ıslak ayakkabılarının bağlarını çözdü, nemli ve üşümüş ayaklarını serbest bıraktı. Etrafı tekrar bir kontrol ettikten sonra ayaklarını ahşap merdivenlere sürterek yukarı çıktı.

Ya sağa dönüp yatağa atlayacak ya da sola dönüp banyoya gidecek ve dişlerini fırçalayacaktı. Hali olmamasına rağmen sola döndü ve banyoya girdi. Dış fırçasına macun sürüp, aşağı ve yukarı tam iki dakika boyunca dişlerini fırçaladı. Ağzını çalkalayıp, musluğu kapamadan önce suratına birkaç kez su çarptı. Soğuk su, günün yorgunluğunu artık taşıyamayan cildine öyle iyi gelmişti ki, suratını havluyla kurulamak istemedi, kendi kendine kurumaya bıraktı. Banyo aynasına yaklaşıp kan çanağına dönmüş gözlerine ve göz torbalarında ki morluklara baktı. Kaldırmakta